

#3

„Budte milosrdní,
jako je milosrdný váš
Otec!“ (Lk 6,36)

Milovat
každého:
jediný cíl

Podle vyprávění evangelisty
Lukáše vyslovil Ježíš po sérii
blahoslavenství **OVOJI**
REVOLUČNÍ VÝZVU, ABYCHOM
MILOVALI KAŽDÉHO ČLOVĚKA
JAKO SVÉHO BRATRA,
DOKONCE I KDYŽ SE PROTI
NÁM STAVÍ JAKO NEPŘÍTEL.

Ježíš to dobře ví a vysvětluje
nám to: **JSMĚ VŠICHNI BRATŘI,**
PROTOŽE MÁME JEDINÉHO
OTCE, KTERÝ STÁLE HLEDÁ SVÉ
DĚTI.

**BŮH JE OTEC, KTERÝ CHCE S
NÁMI NAVÁZAT VZTAH, VOLÁ
NÁS K ZODPOVĚDNOSTI, ALE
ZÁROVEŇ JE JEHO LÁSKA
LÁSKOU PEČUJÍCÍ, UZDRAVUJÍCÍ,
ŽIVÍCÍ. JE TO MATEŘSKÝ POSTOJ
SOUCITU A NĚHY.**

Toto je milosrdenství Boží,
které se osobně obrací
ke každému člověku se všemi
jeho křehkostmi; ba dokonce
dává přednost těm, kteří jsou
na okraji, vyloučení a odmítání.

Jako křesťané můžeme přinášet
rozhodné svědectví cesty proti
proudu: osvobodíme se od nás
samotných a od různých:
začneme navazovat poškozené
nebo zpřetrhané vztahy...

**JESTLIŽE JSMĚ
NĚKOMU UBLÍŽILI,
POŽÁDEJME
HO ODVÁŽNĚ
O ODPUŠTĚNÍ
A DEJME SE ZNOVU
NA CESTU. JE TO
VELMI DŮSTOJNÝ
SKUTEK.**

**MILOSRDENSTVÍ JE LÁSKA,
KTERÁ NAPLŇUJE SRDCE
A PAK SE VYLÉVÁ
NA DRUHÉ, NA SOUSEDY
I NA CIZÍ LIDI, NA OKOLNÍ
SPOLEČNOST.**

**A JESTLIŽE NĚKDO
SKUTEČNĚ URAZIL NÁS,
ZKUSME MU ODPUSTIT
A UDĚLAT MU ZASE
V SRDCI PROSTOR,
A TAK MU UMOŽNIT,
ABY RÁNU UZDRAVIL.**

**Zkuste-
nosti
ze
světa:**

Z FILIPÍN

„Bylo mi teprve jedenáct,
když mi zabili otce, ale
spravedlnosti nebylo
učiněno zadost, protože
jsme byli chudí.

Když jsem vyrostla, vystudovala
jsem práva, protože jsem si
přála za otcovu smrt
spravedlnost.

Ale Bůh se mnou měl jiné plány:
jedna kolegyně mě pozvala na
setkání s lidmi, kteří se snaží
skutečně žít evangelium. A tak
jsem začala také.

Jednoho dne jsem prosila
Ježíše, aby mi ukázal, jak mám
konkrétně žít slova: „**Milujte
své nepřátele,**“ protože
jsem cítila, že jsem pořád
ještě plná nenávisti k lidem,
kteří zabili mého otce.

Další den jsem potkala šéfa té
skupiny. **S úsměvem jsem ho
pozdravila a zeptala jsem se,
jak se daří jeho rodině.** Úplně
ho ten můj pozdrav vykolejil,
a já jsem byla překvapená, že
jsem to udělala.

Nenávist ve mně se rozpouštěla
a proměňovala v lásku. Byl to
ovšem jen první krok: **lásku je
kreativní! Pomyslela jsem si,
že každý člen té skupiny by
měl dostat naše odpuštění.**
Zašli jsme za nimi s mým
bratrem, abychom napravili
naše vztahy a svědčili o tom, že
je Bůh miluje!

**Jeden z nich nás poprosil
o odpuštění toho, co udělal,
a o modlitbu za něj a jeho
rodinu.“**